164

OFFICE OF T... 1949 MADRAS

உ

ஓம் தத் ஸத்.

அனுகூலமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரமானந்ததீபம்.

சுத்தப் SRI MEENAMBIKA PRESS, MADURA. பதிப்பு.

மதுரை,

கா... S. கந்தசாமி பிள்ளை அவர்களால்

...ஸ்ரீ மீனும்பிகை பிரஸில்

...பிக்கப் பெற்றது.

...1949. [அணா 4.

164
449

02:417
N49
59653

உத்தாலகமுனிவர் மோக்ஷதிருஷ்டி.

மனதைப் பொறிவசத்திற் செல்லாமற் றடுத்து ஆத்மாவிற் செலுத்துதல்.

கூடுசெயுந் தன்வாயி னூலாற் பொன்றுங்
கோசகா ரக்கிருமிக் கூட்டம்போல [ணே
வோடுபொறி யெனுஞ்சிக்காள் மயலால் வீ
யுலர்ந்திடுவீர் பொறிக்கெல்லா முறையுளா
நீடுமனனே யொடுங்கிப் பொறிக ளோடு [ன
நீவேறற் றுத்தமதத் துவத்தை நேரே
நாடுதிபற் றற்றொன்றாய் மூர்த்தி யான
ஞானவடி வினைநிலையாய் நண்ணு வாயே.

மனோசங்கற்பத்தைக் கெடுத்து ஆத்மாவிலே சுகிப்பேனெனல்.

ஆசகலா விடயவிட விருசி யாகி
யகந்தமா நானெனும்வா தனையைத் தீர
மாசகலவிட் டிச்சையெலா மொழிப்ப தென்னு
மந்திரயுத் தியினாலே மறுசென் மம்போய்த்

தேசமுறு பகவானு யச்ச மெல்லாந்
நீர்விடமா வாய்மனமே திரள்சங் கற்பம்
வீசுதரு மயல்சொடியாய் மீயோங் காட்டை [ன்
வெட்டிகெடும் பூமியிலே விநோதஞ்செய்வே

மங்களகரமான பிரம்மஸ்வருபமாய்
அநிர்பின் சத்தியின் இயல்பைத் தரிசித்தல்.

வேண்டியவா விளையாடித் தற்ப தத்தை
மேவினன்கே வலமானேன் வெற்றி யுற்றே
னீண்டுவுயர் நிருவாண மானேன் செய்வ
திலதானேன் பிறிவற்றே னிடம்வே றற்றே
னீண்டதெளி வுடைமையொளி வுடைமையுண்மை
நிகழுடை[illegible] யறி[illegible]டைமை நீங்கா மெய்ம்மை
மாண்டசுக முடைமையுப சாந்த நீர்மை
மகிழுடைமை நிறையுடைமை மகிமை பான்மை

இதுவுமது.

ஆவரண மில்லாமை யுதாரத் தன்மை
யழியாத தேசுடைமை யகண்ட நீர்மை
யாவதுந்தா னுமுறைமை யச்ச மின்மை
யேகமாந் தன்மைமன மெழுந்தோ டாமை

யோவவிலா துடனிறையிக்குணங்க ளென்னு
முத்தமிகள் சுமங்கலிக ளொப்பி லாதார்
பாவனையொன் ருஞ்சொரூப மடைந்தேற்கெ
பன்னியரா யுளங்கவரும்பாவைமாரே[ன்றும்

குறிப்பு:—ஆறுஇந்திரியங்களையும் கண்டித்து ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைத் தரிசித்து அதன் சுபாவ சக்திகளோடும் விளையாடிப் பரமசுகியாய் இருந்தார் என்பதாம்.

முற்றிற்று.

நாற்றமிகும் பூமாலை நற்கு[illegible]ன்
கைக்கொடுத்தால்
போற்றிமணங் கொள்ளாவாம்
புத்தி தனக்கில்லாமை
வேற்றொருவர் காணாத
வேதாந்தத் துட்பொருளை
தேற்றமிலி கைக்கொடுத்தேன்
தேறுவனே தேறுனே.

உ

ஸ்ரீ சற்குருவேநம:

பரமானந்த ஸ்லோகம்.

பிர்மானந்தம் பரமசுகிர்தம் கேவலம்
கியான மூர்த்திம் விஸ்வாதீதம்
ககனசதுர்ஸ்யம் தத்வமஸ்யாதிலட்சியம்: (1)

ஏகம் நித்தியம் விமல மசலம்
சர்வதாசாட்சி பூதம்
பாவாதீதம் த்ரிகுணரகிதம்
ஸ்ரீ சற்குருதம் நமாமி: (2)

தியானமூலம் குரோர் மூர்த்திம்
பூசாமூலம் குரோர்பதம்
[illegible]த்ரமூலம் குரோர் வாக்கியம்
முக்திமூலம் குரோர் கிர்பா: (3)

குரு ப்ரம்மோ குரோர் விஷ்ணு குருதேவோ
மஹேஸ்வரா குருசாட்சாத் பரப்ரம்மமே
தஸ்மை ஸ்ரீ குருவேநம: (4)

மன்னாதோ ஸ்ரீஜகன்னாதோ
மகத்குரும் ஸ்ரீஜகத்குரும்
மமாத்மா சர்வபூதாத்மா
தஸ்மை ஸ்ரீகுருவே நம: (5)

சைதன்யம் சாஸ்வதம் சாந்தம்
வ்யோமாதீதம் நிரஞ்சனம் நாதபிந்து
களாதீதம் தஸ்மை ஸ்ரீகுருவே நம: (6)

பிரம்ம விஷ்ணுஸ்ய ருத்ரஸ்ய ஈஸ்வரஸ்ய
சதாசிவ [illegible]ர்ப்பக் தக்கேய
தஸ்மை ஸ்ரீகுருவே நம: (7)

சர்வாத்மகம் சர்வசமம் ச[illegible]நந்த விக்ரகம்
சர்வாதாரம் சர்வபூர்ணம்
சதா நாராயணம் பஜே: (8)

ஸ்லோகம் முற்றிற்று.

59153

இந்த எட்டு ஸ்லோகங்களை காலை மாலை இரண்டு வேளைகளி[illegible]தாத்திரஞ்செய்து வருபவர்களுக்[illegible]வகிருபா கடாட்சம் எளிதிற் கிடைக்கும்.

Q2:417
N49

உ

ஸ்ரீசற்குருவேநம:

துந் துதி.

தாயினு மிரங்கியெந் தலைவந் தாண்டருள்
ஆயவன் சரணமே சுமக்க வென்றலை
வாய்துதி செயக்கர மலர்க டுய்த்தொழ
நேயமோ டநுதின நினைக நெஞ்சமே.

—o○:✤:○o—

ஆக்கியோன் பெயர்முதலியன.

சீர்பெருகுந்தீர்த்த புரிநந்தி கேசன்
திருக்கோயிலீ திக்கடுத்த கீழ்ப்பாலாகப்
பார்பெருகு மாதவத்தைப் புரிந்துமேவும்
பரிவுடைய வனுகூல முனிவனென்போன்
ஏ[illegible]பெருகும் தமிழ்ப்பரமானந்த தீபம்
என்றுரைத்தா னிந்நூலை யோதினோர்கள்
பேர்பெருகு சிவபெருமான் றாளைப்பற்றிப்
பேரின்ப வீடதனைப் பெறுவர்தாமே.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
14 OCT 1949
MADRAS

லிங்காஷ்டகம்.

1. பிரஹ்ம முராரி ஸுரார்ச்சித லிங்கம்
நிர்மலபாஷித ஸோபித லிங்கம்
ஜந்மஜ து:க விநாஸக லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாஸிவ லிங்கம்.

2. தேவமுநிப்ரவரார்ச்சித லிங்கம்
காமதஹந் கருணாகர லிங்கம்
ராவண தர்பவிநாஸந லிங்கம். (தத்)

3. ஸர்வஸுகந்தி ஸுலேபித லிங்கம்
புத்தி விவர்தந காரண லிங்கம்
ஸித்த ஸுராஸுர வந்தித லிங்கம்.)

4. கநகமஹாமணி பூஷித லிங்கம்
பணிபதிவேஷ்டித ஸோபித லிங்கம்
தக்ஷஸு யக்ஞவிநாஸந லிங்கம். (தத்)

5. குங்கும சந்தன லேபித லிங்கம்
பங்கஜஹாரஸு ஸோபித லிங்கம்
ஸஞ்சிதபாப விநாஸந லிங்கம். (சத்)

6. தேவகணார்ச்சித ஸேவித லிங்கம்
பாவைர்பக்திபி ரேவசலிங்கம்
திநகரகோடி ப்ரபாகர லிங்சம். (தத்)

சக்ரராஜ மநாஹநோத்பவ
மேகவர்ணமத:பரம்
ப்ராதரேவஹி மாநஸாந்தர
பாவயேத் குருபாதுகாம்.

4. புத்திரூபம புத்தகம்த்ருத
யைககூடநிவாவிநம்
நிஸ்சலம் நிர தப்ரகாஸம
நேகமூல கலாத்ருஸம்
பஸ்சிமாந்தர கேலநம் நிஜ
வித்தஸம்யமி கோசரம்
ப்ராதரேவஹி மாநஸாந்தர
பாவயேத் குருபாதுகாம்.

5. வ்யோமவ ஃபஹி ரந்தரஸ்திர
மக்ஷரம் நிகிலாத்மகம்
கேவலம்பரி ஸுத்தமேக
மஜந்நஹிப் ரதிமூலகம்
பஞ்சதத்வவி நிர்மலம்நிஜ
தாமமோக்ஷம பாதகம்
ப்ராதரேவஹி மாநஸாந்தர
பாவயேத்குரு பாதுகாம்.

ஸ்ரீ குருபாதுகா பஞ்சரத்நம்.

1. ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மஸ காரணாந்தர
 கேலநம் பரிபாலனம்
 விஸ்வ தைஜஸ ப்ராக்ஞசேதஸ
 மந்தரம் நிகிலாத்மகம்
 சித்கலாபரி பூர்ணமந்தர
 சிச்சமாதிநி ரூபணம்
 ப்ராதரேவஹி மாநஸாந்தர
 பாவயேத் குரு பாதுகாம்.

2. பஞ்சபஞ்ச ஹ்ருஷீகதேஹ
 மனேஸ்ச துஷ்கபரஸ்பரம்
 பஞ்சபூதஸ காம ஷட்கஸ
 மீரஸப்தநிரந்தரம்
 பஞ்சகோஸ குணத்ரயாதி
 ஸமஸ்த தர்ம விலக்ஷணம்
 ப்ராதரேவஹி மாநஸாந்தர
 பாவயேத்குரு பாதுகாம்.

3. ஹம்ஸ சாரு மகண்டநாத
 மநேக வர்ணமத:பரம்
 ஸப்தஜால சரம் சராசர
 யந்த்ரதேஹ சிவாவிநம்

7. அஷ்டதலோபரி வேஷ்டித லிங்கம்
ஸர்வஸமுத்பவ காரண லிங்கம்
அஷ்டதரித்ரவி நாஸித லிங்கம். (தத்)

8. ஸாரகுருஸாரவரபூஜித லிங்கம்
ஸாரவந புஷ்பஸ தார்ச்சித லிங்கம்
பராத்பரம்பர மாத்மக லிங்கம். (தத்)

ஞானியின் பெருமை.

ஞாலமுண்டவன் றலையிசைசுமப்பன் மெய்ஞ்
ஞானிவேண்டுவ தெல்லாம்
ஆலமுண்டவ னவன்பினே திரிகுவன்
அவனடித் துகட்கன்றே
சீலமன்னரு மற்றுள தேவருந்
திசைதிசை பணிந்தேத்தக்
காலிரண்டையுந் தலையிசை வையெனக்
கழறுவன் கமலத்தோன்.

ஓம் தத் சத்.

கைவல்ய நவநீதம்.

சந்தேகந் தெளிதற் படலம்.

ஆன பாவிக ளடைவன
நரகங்க ளவசிய மானாலும்
தான மந்திர விரதவோ மங்களால்
தவிருமென் பதுபொய்யோ
ஈன மாம்பல சன்மசஞ் சிதவினை
யெத்தனை யானாலும்
ஞான மாங்கனல் சுடுமென்ற
மறைமொழி நம்பினல் வீடுண்டே. (51)

பகவத்கீதை.

4-வது அத்தியாயம்.

எறியாவெரி வருகானிடை
யெரியாதன வெவைதா
மறியாவறி வுடையோர்களு
மறிவாரது விதுபோற்
குறியால்வரு குணஞானமெய்
யனலேகொள விடுமேற்
பொறியால்வரு வினையானவை
பொடியாமிதோர் பொருளே. (20)

உ

சிவசற்குருவேகம:

பரமானந்ததீபம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரிசை வெண்பா.

தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானு
மந்தமிலா வின்பநமக் காவானு—மெந்தனுயிர்
தானாகு வானுஞ் சரணாகு வானுமருட்
கோனாகு வானுங் குரு.

நூல்.

அஞ்செழுத்தி னுருவாகி யறிவு மாகி
யாதிநடு வீறாகி யநாதி யாகிச், செஞ்சடை
யிற் கொன்றைதும்பை யணிந்தோ னாகித்
தேனாகிப் பாலாகி செகமே ழாகி, மஞ்சுல
வுங் குழலுமையோர் பாகனாகி மகிழ்ச்சியுட
னெனையாண்ட குருவுமாகி, வஞ்சமறத்
தொழு மடியா ருளத்தின் மேவும் வள்ளல்
தனைப் புகழ்ந்தேத்தி வணங்குவாமே. (1)

மாலயனு யுருத்திரனும் மகேச னுகி மன்னுசதா சிவமாகி வானோராகிக், கால மொரு மூன்றினுமாய் முனிவோ ராகிக் ககனமுதற் பூதபௌ திகமு மாகிச், சீல முடன் ஞெருமுமடியார்க் கெளியோனுகித் திரைகடலாய் மறைமுடிவாய்ச் சிறியேற் கன்பாய், மேலுமருட் குருவடிவாய் வந்தாட் கொண்ட மெய்ப்பொருளை யுளத்தில் வைத் துக் கருது வாமே. (2)

எவ்வுயிரு மெய்ப்பொருளும் படைத்த கோமா னெங்குமொன்ருய் நின்றிலங்குஞ் செம்பொற் சோதி, யிவ்வுலகி லன்புடனே யர்ச்சித் தேத்து மெளியோர்க ளநுதினமுங் கருதிச் செய்த, பவ்வமெல்லாம் பற்றறுக்குங் கருணைக் கண்ணன் பார்வதியோர் பாகம் வைத்த வேத நாதன், திவ்வியபொற் ருளி ரண்டுங் கருத்தில் நோக்கித் தினந்தினமுந் துதித்திறைஞ்சிப் போற்று வாமே. (3)

எல்லார்க்கும் பரமசிவன் துணையா மாகில் எவ்வுயிர்க்கும் அவனருள் சேர்ந் திருக்கு மென்றே, பொல்லார்க்கும் இயற் கைகெடப் புரிந்தி டாமல் பொறிவழியில் மனம்பொருந்திச் சுழன்றி டாமல், நல்லார்க் கும் பெரியவர்க்கும் எளியோ ருக்கும் நாடோறு மிரக்க முண்டாய் நடப்பா யாகில், பல்லோர்க்கும் உயிர்க்குயிரா யிருக்கு மெங் கோன் பரிவினொடு கருணையருள் பாலிப் பானே. (4)

புலைகளொடு கொலைகளவு கட்காமத் தைப் புந்திதனிற் கருதாமல் நிற்பா யாகில், மலைமகளோர் பாகனுந்தன் வசமாய் நிற்பான் மாதவமும் நிலைக்கு மிந்த வழிநில் லார்க்கு, அலைகடலிற் றுரும்பதுபோல் மனந்தள் ளாடும் அறிவுதனக் கானிவரும் அதுவல் லாமல், நிலைதவறும் எழுபிறப்பும் நீங்கா தென்றே நீணிலத்தி லருமறைக ளோதும் வாறே. (5)

ஆணவகா மியமாயை மலமோர் மூன்றும் அடுத்தறிவைக் கெடுக்குமதை யடுக்கப்போமோ, சாணளவுக் கேறிவந்தால் முழத்துக் கப்பால் தாழ்த்திவிட்டுத் தனக்காளாய்ப் படுத்திக் கொள்ளும், வாணிபர்செய் தொழிலதுபோல் கருத்தால் நோக்கி மலமூன்றும் பொசிப்பறவே நிற்பா யாகில், ஆணவமும் மலமகலும் பரமானந்த வமுதருந்தி வாழ்ந்துசுகித் திருக்க லாமே. (6)

தன்னரசு நாடுவிட்டுக் காடு பாய்ந்து தனித்தொன்றிப் பசுவாகிப் பாசத் தாலே, பொன்னை மண்ணைப் பெண்ணை நிதந் தேடித் தேடிப் பொய்யுடலுக் கின்பதுன்பம் வேண்டி வேண்டி, மின்னனையார் கொங்கையையக்கண் டேங்கித் தாங்கி விருப்புவெறுப் புற்றழிந்து விரகால் வெந்தே, தன்னுடைய பதியறியத் திறமில் லாமல் தயங்கினர்கள் எண்ணிறந்த கோடி யாமே. (7)

முன்னாளில் தன்னைமறந் திச்சைக்
காளாய் மூலத்தில் ஆங்கார வடிவாய்த்
தோன்றி, எந்நாளுந் திகைப்பூடு மிதித்தாற்
போல என்னதென்றும் யானென்றும் இழி
வுற் றேங்கித், தன்னாலே தான்கெட்டால்
மன்று ளாடுந் தம்பிரா னென்செய்வான்
அவன்பொற் றாளைப், பன்னாளும் பூசித்தால்
குருவாய்த் தோன்றிப் பக்குவத்தில் தன்னை
யறி விப்பா னென்றே. (8)

தொட்டிடமும் விட்டிடமும் சொல்லிக்
காட்டித் தோற்றமொடுக் கம்மிரண்டும்
விரித்துக் கூட்டிச், சிட்டரிட பக்குவத்தைச்
சுற்றிப் பார்த்து திருவருளைக் கொடுக்க
வல்லோ னாசா னாகும், இட்டதொரு கட்ட
ளைக்குப் பதில்சொல் லாமல் இன்பதுன்ப
மிரண்டினுக்கு மிடங்கொ டாமல், சட்ட
முடன் விட்டிடத்தில் நிட்டை யோகஞ்
சாதிக்கும் உத்தமர்கள் சிட்ட ராமே. (9)

என்னதென்றும் யானென்றும் விருப்புற்றென்றும் என்னுடலம் பருத்ததென்றும் இளைத்ததென்றும், தன்னுடலைத் தானென்றும் மதிக்கையாலே தன்மகன்மம் இருவினையுந் துணிவாய்த்தேடிப், பின்னுமுடல் எடுப்பதற்கே கர்த்தாவாகிப் பிறவிவிடாய் கொண்டுழன்ற நெஞ்சேகேளாய், நின்னுடலைப் பருத்தறிந்து வேறாய்க்கண்டு நின்னறிவைத் தானாக நேசிப்பாயே. (10)

அன்னைதந்தை துணைவர் சுற்றம் பெண்டீர் மக்கள் அச்சுமட்டம் தொட்டிமுத்தம் ஆடு மாடு, நன்னிதியங் கன்னலுடன் செந்நெற் கெல்லாம் நான் எனதென்றலைக்கணுற்றுக் கவலைக் காளாய், என்னசென்மம் எடுத்தலுத்தாய் நெஞ்சேகேளாய் இனியேனும் சுருதியுக்தி நெறியூடொன்றித், தன்னையின்னு மென்றறிந்தே யநுபோகித்தால் சம்சாரத் துக்கமெல்லாம் வெளியாங்காணே.

முத்திபெறும் வழியேது யானுர் எந்தன் மூடபவம் துலையும் வகை யாதோ வென்று, பத்தியுடன் அருட்குருவின் சந்நிதானம் பணி விடைசெய் தொழுக்கமுண்டாய் விசாரித் தன்பாய், உய்த்துணர்ந்து நடுவணேயிக் கணப் போதேனும் உற்றுளக்கண் மாருமல் பார்த் தாயானல், சத்தொடுசித் தானந்த வடிவாய் எங்குந் தானுகி நின்றபதம் பெறுவ தாமே. ()

ஆவியுடல் பொருள்மூன்றுந் தத்தமென் றே அருட்குருவின்சன்னிதியிற் சித்தமாக, மேவியளித் தறயுண்மைப் பொருளைப்பற்றி மெய்த்தவத்தின் மிக்கோராய் நிற்கு நல் லோர், பாவையரோடில்லறத்தில் வாழ்ந் திட்டாலும் பரிவினெடுந் துறவறத்தோ டிருந்திட்டாலும், பூவுலகில் ஒட்டியும் ஒட் டாமல் வேருய்ப் புளியோடு பழம்போல் ஒத் திருப்பர் தாமே. (13)

சாதனமாம் சதுஷ்டயத்தின் விசாரத் தாலே சந்தேகமுள்ளதெல்லாம் தவறிப்

போகும்; பேதமறப் பிரமமொன்றே நித்ய மென்றும் பிரபஞ்சம் அநித்தியமென்று மறிந் தாயானல், ஆதரவாய்ப்ப ரோக்ஷமென் பதுவே யாகும் அபரோக்ஷ ஞானமென்பதி யாதோ வென்றால், காதலுடன் சொல்லா மற் சொல்லிக்காட்டுங் காரணதேசிகனரு ளாற் பெறுவர் தாமே. (14)

ஒன்ருகி ஒன்றினுக்குள் மூன்றுண்டாகி ஒருமூன்றுக் கிருமூன்ருய் அதிலொன்றுக் குள், விண்ணுகி ஒன்றிலொன்ருய் ஐந்துண் டாகி விரிந்தவைந்தில் ஒன்ரென்றுக் கைந் தைந்தாகிப், பெண்ணுகி ஆணுகி நானாகிப் பிரிந்துலகே ரேழாகிப் பிரமாண்டமாகி, மண்ணுகி மண்ணுடைந்து மாறுமூன்றுங் வந்தவழியே ஒடுங்கி ஒன்ருங் காணே. (15)

ஆவரணம் விக்ஷேபம் அவஸ்தை மாயை அவைநான்கும் முக்குணத்திற் ஜெனித்த வாகும், ஆவரண விக்ஷேபம் அவஸ்த்தை

மாயை அவைநான்கின் காரியங்கள் யாதோ வென்னில், ஆவரண விக்ஷேபம் அவஸ்த்தை மாயை அவைநான்கிற் சிவசீவன் செகத்துண்டாச்சு, ஆவரண விக்ஷேபம் அவஸ்தை மாயை அவைநான்கும் இச்சையற்றோர்க் கில்லை தானே. (16)

இச்சையற்றோர்க் கின்பமில்லை துன்பமில்லை இருவினையோ டிரவுமில்லை பகலுமில்லை, குட்சிதனக் கிரைதேடித் திரிவதில்லைக் குறைவுமில்லை நிறைவுமில்லைக் குலமோயில்லை, சமயம வாதமில்லை பேதமில்லை சங்கற்ப விகற்பமில்லைத் தானே தானாய், அச்சமறச் சுகித்திருக்கும் சிசுவைப் போல ஆனந்த விளையாட்டோ டிருப்பர் தாமே. (17)

துவக்கமுதல் எழுதாதும் வாதித் தோங்கித் தொல்லைவினைக் கிடாகித் தோற்றுங் காயங், கவைக்குதவி யற்றபுழு மேச்சற்

கூடாம் கஸ்த்திபுறு மலமூத்திரக் கடமென்
றெண்ணித், தவத்துடையோ ருடல்தளர்
ந்து நழுவா முன்னந் தன்னுடலைப் பகுத்
தறிவால் தன்வழி யேறிப், பவக்கடலைக் கடப்ப
தன்றிப் பிறந்தாளாகிப் பவக்கடலிற் படிவர்
களோ படிந்தி டாரே. (18)

சொர்ப்பனத்தில் மலடிபிள்ளை பெற்றாற்
போலும் சோரனென்று கட்டையைக்கண்
டொளித்தாற் போலும், சர்ப்பமென்று பழு
தையைக்கண் டயர்ந்தாற் போலும் சடத்
தைமெய்யென் றறிவிழந்தோர் பிறந்தாளா
கும், சொர்ப்பனங்கண்டெழுந்து பொய்
யென் றறிந்தாற் போலும் சோரனென்
றோன் கட்டையிதென் றறிந்தாற்போலும்,
சர்ப்பமென்றோன் பழுதையிதென் றறிந்
தாற்போலும் சடத்தைமித்தை யென்றறிந்
தோன் ஞானி யாமே. (19)

ஆறாறு தத்துவத்தின் வகையே தென்
றால் ஆக்கையெனுந் தூலமதி லிருமூன்

றாகும், ஈறாறு சூக்குமத்தி விருபதாகும்
இசையான காரணத்துக் கோரைந்தாகும்,
கூறாறும் பூதமைந்துங் கூட்டிக் குலவு
சிவ தத்துவமென் றோது நூல்கள், வீறாறு
தத்துவங்கள் முப்பத் தாறும் வேறாகக்
கண்டறிவே சாட்சியாமே. (20)

மண்ணிடத்திற் றோன்றுகின்ற கடத்தை நீக்கி மண்ணென்று மதித்தறியில் மண்ணே யாம்போற், நண்ணிடத்திற் றோன்றுகின்ற குமிழி தன்னைத் தண்ணீரென்று மதித்தறியில் தண்ணீராகும், பொன்னிடத்திற் றோன்று கின்ற உடைமை தன்னைப் பொன்னென்று மதித்தறியிற் பொன்னே யாம்போற், தன்னிடத்திற் றோன்றுகின்ற சடத்தை நீக்கித் தானென்று மதித்தறிவே சாட்சி யாமே. ()

அஸ்தியுடன் மாங்கிஷந்தோல் நரம்பு ரோமம் ஐந்தும் உனக்கன்னியமா யிருக்கை யாலே, அஸ்தியுடன் மாங்கிஷந்தோல் நரம்பு

9653
Q2:417

ரோமம் ஐந்துமுதற் பிருதிவியின் கூறதாகும், அஸ்தியுடன் மாங்கிஷந்தோல் நரம்பு ரோமம் ஐந்துவிதம் நீ அறிவாய் அவை நீயல்ல, அஸ்தியுடன் மாங்கிஷந்தோல் நரம்பு ரோமம் ஐந்துனக்கும் உயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (22)

மூத்திரம்வாய் நீர்வேர்வை உதிரம் விந்து முதல்ஐந்தும் அன்னியமா யிருக்கையாலே, மூத்திரம்வாய் நீர்வேர்வை உதிரம் விந்து முதல்ஐந்தும் சலத்தினிடகூற தாகும், மூத்திரம்வாய் நீர்வேர்வை உதிரம் விந்து முதலைந்தும் நீயறிவாய் அவைநீ யல்ல, மூத்திரம்வாய் நீர்வேர்வை உதிரம் விந்து முதலைந்துக் குயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (23)

பசிதாகம் நித்திரை மைதுனம் சோம்பலைந்தும் பகுத்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே, பசிதாகம் நித்திரை மைதுனம் சோம்பலைந்தும் பகுத்தறியின் அக்கினியின்

கூறதாகும், பசிதாகம் நித்திரை மைதுனம் சோம்ப லைந்தும் பகுத்தறியில் நீயறிவாய் அவைநீ அல்ல, பசிதாகம் நித்திரை மைது னம்சோம்ப லைந்தும் பகுத்தறியில் உயர் சாட்சி நீயாங் காணே. (24)

ஓடல்இருந் திடல்நடத்தல் படுத்தல் தாண்டல் ஓரைந்தும் அன்னியமா யிருக்கை யாலே, ஓடல்இருந் திடல்நடத்தல் படுத்தல் தாண்டல் ஓரைந்தும் மாருதத்தின் கூற தாகும், ஓடல்இருந் திடல்நடத்தல் படுத்தல் தாண்டல் ஓரைந்தும் நீயறிவாய் அவைநீ யல்ல, ஓடல்இருந் திடல்நடத்தல் படுத்தல் தாண்டல் ஓரைந்துக் குயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (25)

இராகமொடு மோகவெட்கம் பயம் துவேஷம் இவை ஐந்தும் அன்னியமா யிருக்கை யாலே, இராகமொடு மோகவெட் கம் பயம் துவேஷம் இவை ஐந்தும் ககனத்

தின் கூறதாகும், இராகமொடு மோகவெட்கம் பயம் துவேஷம் இவை ஐந்தும் நீஅறிவாய் அவை நீயல்ல, இராகமொடு மோகவெட்கம் பயம் துவேஷம் இவை ஐந்துக்குயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (26)

தசைநரம்பு துவக்குமயிர் எலும்பு வாய்நீர் தன்னொடுசுக் கிலங்குருதி சிறுநீர் வேர்வை, பசிதாகம் மைதுனம்கண் ணுறக்கம் சோம்பல் படுத்தல் இருந்திடல்நடத்தல் ஓடல் தாண்டல், திசைபு கழிராகமொடு மோகவெட் கம்பயம் திவேஷம் அச்ச மிவ்வகைகளிருபத் தைந்தும், இசைபெறும்ஐம் பூதபஞ்சீ கரண தூலமென்னும்உடல் அன்னமய கோசங் காணே. (27)

அன்னமய மென்பதுவே தூல தேகமாகும் இனிப் பிராணமய மனோமயத்தோ, டுன்னிவிஞ் ஞானமயத் துடனிம் மூன்றும் ஊற்றதொரு சூக்கும சரீரமாகும், பின்னுமொரு ஆனந்தமய கோசமென்றும் பெருகிய காரணதேக மென்பார் மேலோர், பன்ன

ரிய உடல்மூன்றும் கோச மைந்தும் பகுத்
தறிபு முயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (28)

காரணசூக் குமதூல தேக மூன்றுங்
கண்டறியில் அன்னியமா யிருக்கை யாலே,
காரணசூக் குமதூல தேக மூன்றுங்கண்டறி
யில் ஐங்கோச பாச மாகும், காரணசூக்
குமதூல தேக மூன்றுங் கண்டறியில் நீ அறி
வாய் அவைநீ யல்ல, காரணசூக் குமதூல
தேக மூன்றுங் கண்டறியில் உயர்சாட்சி
நீயாங் காணே. (29)

கோசமைந்தும் ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்து
வேறாய்க் குறித்தறியில் அன்னியமா யிருக்
கை யாலே, கோசமைந்தும் ஒவ்வொன்றாய்ப்
பிரித்து வேறாய்க் குறித்தறியில் பூதமைந்
தின் கூறதாகும், கோசமைந்தும் ஒவ்வொன்
றாய்ப் பிரித்து வேறாய்க் குறித்தறியில் நீஅறி
வாய் அவைநீ யலல, கோசமைந்தும் ஒவ்
வொன்றாய்ப் பிரித்து வேறாய்க் குறித்தறி
யில் உயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (30)

ஞாதுருவி னொடுதோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான்குமுனக் கன்னியமா யிருக்கை யாலே, ஞாதுருவி னொடுதோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான்குமுதற் சத்தமதின் குணமதாகும், ஞாதுருவி னொடுதோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான்குமுதல் நீயறிவாய் அவை நீயல்ல, ஞாதுருவினொடு தோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான்கினுக்கும் உயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (31)

மனதுதொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கும் மதித்தறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே, மனதுதொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கும் மதித்தறியில் பரிசமதின் குணமதாகும், மனதுதொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கும் மதித்தறியில் நீ அறிவாய் அவைநீ யல்ல, மனதுதொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கும் மதித்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (32)

புத்திசட்சு உதானனுடன் பாதம் நான்கும் புகன்றறியில் அன்னியமா யிருக்கையாலே, புத்திசட்சு உதானனுடன் பாதம் நான்கும் புகன்றறியில் ரூபமதின் குணமதாகும், புத்திசட்சு உதானனுடன் பாதம் நான்கும் புகன்றறியில் நீஅறிவாய் அவைநீயல்ல, புத்திசட்சு உதானனுடன் பாதம் நான்கும் புகன்றறியில் உயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (33)

சித்தமொடு சிங்குவைய பானன் குய்யம் செறிநான்கும் அன்னியமா யிருக்கை யாலே, சித்தமொடு சிங்குவைய பானன்குய்யம் செறிநான்கும் ரிரதமதின் குணம தாகும், சித்தமொடு சிங்குவைய பானன் குய்யம் செறிநான்கும் நீஅறிவாய் அவைநீ அல்ல, சித்தமொடு சிங்குவைய பானன் குய்யம் செறிநான்குக் குயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (34)

ஆங்காரம் ஆக்கிராணம் குதம் பிராணன் அவைநான்கும் அன்னியமா யிருக்கை யாலே, ஆங்காரம் ஆக்கிராணம் குதம் பிராணன் அவை நான்கும் கந்தமதின் ருணம தாகும், ஆங்காரம் ஆக்கிராணம் குதம் பிராணன் அவைநான்கும் நீஅறிவாய் அவைநீ அல்ல, ஆங்காரம் ஆக்கிராணம் குதம் பிராணன் அவைநான்குக் குயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (35)

ஸ்தோத்திரஞா துருசமானன் வியானன் வாக்கு தொக்குமனம் புத்திசட்சு உதானன் பாணி, தேற்றுசித்தம் ஆங்காரம பானன் பாதம் சிங்குவையாக்கிராணம் குதம் பிராணன் குய்யம், சாற்றுமிவை ஐந்நான்கும் யிரதோ வென்னில்தன்மாத்திர பஞ்சீகிருத குணம தாகும், எற்றபஞ்சீ கிருத சூக்கும பூத மெனுமுடலுக் குயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (36)

செவியுடம்பு கண்மூக்கு நாக்கு தாள் வாய் சென்னிகழுத்து தடுகன்னம் சிறுநீர் தாரை, குவிமுலைமார் பிடை துடைதோள் வயிறுகைகால் குண்டிகொப்பூழ் தசைநரம் போடென்பு ரோமம், இவை முதற்கொண் டென்ன வென்றே தன்னதாக இயம்பில் உனக்கன்னியமா யிருக்கை யாலே, இவை யனைத்துந் தானல்ல சடமாமென்றே இசைந் தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (37)

என்னுடைமை என்பூமி என்வெள் ளாண் மை என்வீடு என் வாசல் என்றும் போலும், என்னுடைய மனம் புத்தி என்னுங் காரம் என்னுடலம் என்பிராணன் என்றும் போலும், உன்னுடைய காரியமா யிருக்கை யாலே உன்னையின்னு றென்றறியா தவைநீ யல்ல, உன்னுடைய காரியங்கள் அனைத் தும் வேறாய் உய்த்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (38)

தேகாதி பிரபஞ்ச நாம ரூபம் தேர்ந்தறியில் அன்னியமா யிருக்கை யாலே, தேகாதி பிரபஞ்ச நாமரூபம் தேர்ந்தறியில் பூதமைந்தின் கூற தாகும், தேகாதி பிரபஞ்ச நாம ரூபம் தேர்ந்தறியில் நீ அறிவாய் அவைநீ யல்ல, தேகாதி பிரபஞ்ச நாமரூபம் தேர்ந்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (39)

அணுத்திரண காஷ்டமுதல் அண்டபிண்டம் அகண்டமெங்கும் அன்னியமா யிருக்கையாலே, அணுத்திரண காஷ்டமுதல் அண்டபிண்டம் அகண்டமெங்கும் பூதமைந்தின் கூற தாகும், அணுத்திரண காஷ்டமுதல் அண்டம் பிண்டம் அகண்ட மெங்கும் நீ யறிவாய் அவைநீ யல்ல, அணுத்திரண காஷ்டமுதல் அண்ட பிண்டம் அகண்டமெங்கும் உயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (40)

பிருதிவியப்புடன்தேயு வாய்வாகாசம் பிரிவைந்தும் அன்னியமா யிருக்கை யாலே,

பிருதிவியப் புடன்தேயு வாய்வா காயம் பிரி வைந்தும் விக்ஷேப சத்தி யாகும், பிருதி வியப் புடன்தேயு வாய்வாகாயம் பிரிவைந் தும் நீஅறிவாய் அவைநீ யல்ல, பிருதிவியப்பு டன்தேயு வாய்வா காசம் பிரிவைந்துக் குயர் சாட்சி நீயாங் காணே. (41)

சத்த ஸ்பரிசரூப ரசமுங் கந்தம் தானைந் தும் அன்னியமா யிருக்கை யாலே, சத்த ஸ்பரிசரூப ரசமுங் கந்தம் தானைந்தும் விக்ஷேப சத்தியாகும், சத்த ஸ்பரிசரூப ரசமுங் கந்தம் தானைந்தும் நீயறிவாய் அவைநீ யல்ல, சத்தஸ்பரிசரூப ரசமுங் கந்தம் தானை ந்துக் குயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (42)

சாக்கிரசொற் பனசுழுத்தி யவஸ்தை மூன்றும் சார்ந்தறியில் அன்னியமா யிருக்கை யாலே, சாக்கிரசொற் பனசுழுத்தி யவஸ்த் தை மூன்றும் சார்ந்தறியில் விக்ஷேப சத்தி யாகும், சாக்கிரசொற் பனசுழுத்தி யவஸ்தை

மூன்றும் சார்ந்தறியில் நீயறிவாய் அவைநீ யல்ல, சாக்கிரசொற் பனசுழுத்தி யவஸ்தை மூன்றும் சார்ந்தறியில் உயர்சாட்சி நீயாங் காணே. (43)

ஆறாறு தத்துவமும் பெருக்கிப்பார்க்கில் அவை அனைத்தும் பிரமாண்ட மாகிநிற்கும், பூரண பிரமாண்ட மதனைப் பார்க்கில் பூத மைந்துக் குள்ளாகி ஒடுங்கிப் போகும், வாறான பூதமைந்து சுருக்கிப் பார்க்கில் வலிதான விக்ஷேபத் தொடுங்கிப் போகும், வேறான விக்ஷேப சத்தி தானும் விபுவான பிரமவித்தோ டொன்றிப் போமே. (44)

தானாகி நின்றிலங்கும் ஒன்றுக் குள்ளே சராசர மெல்லாந்தோன்றி ஒடுங்கிப் போகும், தானாகி நின்றிலங்கும் ஒன்றை விட்டால் சார்மனத்து வந்தவற்றைத் தள்ளமாட்டாய், தானாகி நின்றிலங்கும் ஒன்றும் மோன சற்குருவின் சந்நிதியிற் காத்தா யானால், தானாகி

னின்றிலங்கும் ஒன்ருே டொன்றி தற்சாட்சி தானுகி வாழ்க லாமே. (65)

பத்துலட்சம் கோடிநன்னூல் ஆய்ந்தா லென்ன பாரடங்கும் வலம்புரியாய்ச் சூழ்ந் தாலென்ன, அத்தைவிட் டித்தைக்கைக் கொள்ளென் றற்போல ஆரணத்துட் பொரு ளையல்லோ வறிய வேணும், தத்துவத்தை நித்தநித்தம் பற்றிப் பார்த்து தன்னையின்ன தென்றறிந்து பற்று நீங்கி, அத்துவிதந்தானுகி நிற்பா யாகில் அழியாத வீட்டின்பம் பெரு குந் தானே. (46)

மந்திரங்காற் பங்குமதி முக்காற் பங்கும் வந்தடுத்தால் மாத வத்தோர் தங்கட் கெல் லாம், சந்திரனும் சூரியனும் நேரிட்டாற் போல் தற்சொரூபப் பிரகாசம் வெளியாய்த் தோன்றும், எந்திரங்கள் எழுதிவைத்துப் பூசித்தென்ன எண்ணரிய நூல்கள் முற்றும் வாசித்தென்ன, தந்திரத்தால் தன்னைநன்ருே

யறிய வேணும் தனையறிந்தால் தலைவனையும் அறியலாமே. (47)

நாடறிந்த பார்ப்பார்க்குப் பூணு நூல்கள் நடுமார்பி லிருந்தென்ன இராவிட்டாலென், வீடறிந்த பார்ப்பார்க்குத் திருவேடங்கள் மேனிதனி லிருந்தாலென் னிராவிட்டாலென், பாடறிந்து பாடுபட்டாற் பலனுண்டாகும் பாடறியார்தங்களுக்கே கேடென்றாற்போல், கூடறிந்து குடியிருந்தே சுகித்தோர்க் கெல்லாம் கூற்றன்வந்து பிடித்தடித்துக் கொல்வானன்றே. (48)

இல்லாத மாயைதனை உண்டென் றெண்ணி இருவினையைப்புரிந்தவந் நெறியேநின்று, செல்லாத காசதுபோல் நானு பேதச் சென்னவா றிதியிலுழீன் றலைவதெல்லாம், பொல்லாத மனத்தினுடைச் செயலென் றெண்ணிப் பொருந்தறியார்க் கிப்புவியிற் பலனேதென்றால், கல்லான நெஞ்சுடைய நமன்கை

பட்டுக் கலங்குவதே கைகண்ட பலனு மன்றே. (49)

இச்சைக்கு வித்தான மனதைப் பற்றி
யிழுத்துவந்து மூலத்தில் நிறுத்திக் கொண்டு
எச்சரிக்கை யாகநித்தம் லயிக்கப் பாரு
எண்ணிறந்த கன்மமெலாம் வெண்ணீ றாகும்
நிச்சயித்துப் பாராமல் உண்டித் தீயால்
நீணிலத்தில் பாஷாண்டி வேஷம் பூண்டு
பிச்சையெடுத் துண்டாலும் பிறப்புப்போமோ
பிச்சையிட்டோர்க் கருள்வீடு பெருகுந்தானே

ஆங்காரப் புனத்தைவெட்டிச் சுட்டு நீற்றி
ஆட்கொண்ட குருபதத்தை நிதமும் போற்றி
நீங்காமல் நாசிநுனி நடுவில் நோக்கி
நிஷ்டைபுரிந் தறிவுருவாய் நிற்பா யாகில்
தேங்காத வானந்த வெள்ளந் தேங்கும் [கும்
தெள்ளமுத முண்டாற்போல் உள்ளம்பொங்
தீங்கான பிறவிவிடா யுடனே நீங்கும்
சித்தமென்று நூல்பலவுஞ் செப்புந் தானே.()

உடல்பொருளா வியுமுடனே தன்னதாக [றி
உகந்தடிமைக்கொண்டபிரான் றாளைப்போற்
அடவுடனே மெய்ஞ்ஞான நூல்களாய்ந்து
அறியபர மானந்த தீப மென்றே [றும்
திடமுறவே உரைத்ததமிழ் ஐம்பத் தொன்
தினந்தோறுங் கற்றுணர்ந்து விசாரித்தோர்க
மடமையெனும் பசுபாச வறிவு நீங்கி [ள்
மன்னுபதி யொடுங்கூடி வாழ்வர்தாமே.(52)

தூலவுட னீயல்ல வென்று போனாற்
றொந்த சட்பாவ விகாரங்களேது
தூலவுட னீயல்ல வென்று போனாற்
றொந்தமாம் மானாபி மானமேது
தூலவுட னீயல்ல வென்று போனாற்
றொந்தகுல கோத்திரவன் னாதியேது
தூலவுட னீயல்ல வென்று போனாற்
றொந்தாதிக் குயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (53)

சமட்டியாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்தறியி லன்னிய மாயிருக்கையாலே

சமட்டியாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்த றியிலீன்றதுவே பஞ்சபூதஞ்
சமட்டியாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீயல்ல
சமட்டியாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்தறியு முயற்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (54)

சூக்கவுட னியல்ல வென்று போனற்
றெருந்த பலா பலபசியா திகடானேது
சூக்கவுட னியல்ல வென்று போனற்
றெருந்த மாஞ் சத்தவச ஞதியேது
சூக்கவுட னியல்ல வென்று போனற்
றெருந்த சாஞ் சல்லியரா காதியேது
சூக்கவுட னியல்ல வென்று போனற்
றெருந்தங்கட் குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. (55)

சர்வவிந்தி ரியங்கரணம் பிராணன்
சார்ந்தறியி லன்னியமா யிருக்கையாலே
சர்வவிந்தி ரியங்கரணம் பிராணன்
சார்ந்தறியின் மாத்திரையே யீன்றதாகும்

சர்வவிந்தி ரியங்கரணம் பிராணன்
சார்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீயல்ல
சர்வவிந்தி ரியங்கரணம் பிராணன்
சார்ந்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (56)

சமட்டியாஞ் சூக்கும சரீரந் தன்னைச்
சார்ந்தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே
சமட்டியாஞ் சூக்கும சரீரந் தன்னைச்
சார்ந்தறியி லீன்றதுவே சூக்கபூதம்
சமட்டியாஞ் சூக்கும சரீரந் தன்னைச்
சார்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீயல்ல
சமட்டியாஞ் சூக்கும சரீரந் தன்னைச்
சார்ந்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (57)

மூலவுட னீயல்ல வென்று போனால்
முரண்மேவு மறிவறியாமை கடானேது
மூலவுட னீயல்ல வென்று போனால்
முரண்பிரியமோதப் பிரமோதமேது
மூலவுட னீயல்லவென்று போனால்
முரண் மூடசடகுளி யன்றுமேது

மூலவுட னீயல்ல வென்று போனல்
முரணுதிக் குயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (58)

சமட்டி காரண சரீரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்தறியி லன்னியமா யிருக்கையாலே
சமட்டி காரண சரீரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்தறியில் விக்ஷேப மீன்றதாகும்
சமட்டி காரண சரீரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீயல்ல
சமட்டி காரண சரீரத்தை நன்றாய்ச்
சார்ந்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (59)

விசுவ தைசத பிராக்ஞனை நன்றாய்
விசாரிக்கி லன்னியமா யிருக்கையாலே
விசுவ தைசத பிராக்ஞனை நன்றாய்
விசாரிக்கில் ராசதத்திற் செனித்ததாகும்
விசுவ தைசத பிராக்ஞனை நன்றாய்
விசாரிக்கில் நீயறிவா யதுநீயல்ல
விசுவ தைசத பிராக்ஞனை நன்றாய்
விசாரிக்கு முயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (60)

இவ்வுடல்க ளவத்தையபி மானியாதி
யிவையன்றேற் புண்ணிய பாவாதியில்லை
இவ்வுடல்க ளவத்தையபி மானியாதி
யிவையன் றேற்சுவர்க்க நரகாதியில்லை
இவ்வுடல்க ளவத்தையபி மானியாதி
யிவையன்றேற்பந்த மோக்ஷங்க ளில்லை
இவ்வுடல்க ளவத்தையபி மானியாதி
யிவைகளினுக் குயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே.(61)

விரட்டாதி சரீரங்கண் மூன்றுமூன்றி
விசாரிக்கி லன்னியமா யிருக்கையாலே
விராட்டாதி சரீரங்கண் மூன்றுமூன்றி
விசாரிக்கின் முக்குணத்தில் செனித்ததாகும்
விராட்டாதி சரீரங்கண் மூன்றுமூன்றி
விசாரிக்கில் நீயறிவா யதுநீயல்ல
விராட்டாதி சரீரங்கண் மூன்றுமூன்றி
விசாரிக்கி லுயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (62)

சிருஷ்டிதிதி சங்கார வவத்தை மூன்றுந்
தேர்ந்தறியி லன்னியமா யிருக்கையாலே

சிருஷ்டி திதி சங்கார வவத்தைமூன் றுந்
தேர்ந்தறியிற் பிரமாதி தொழில தாகுஞ்
சிருஷ்டி திதி சங்காரவவத்தை மூன் றுந்
தேர்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீயல்ல
சிருஷ்டி திதி சங்காரவவத்தை மூன் றுந்
தேர்ந்தறியு முயர்சாட்சி நீயாங்காணே. (63)

பிரமனொடு விட்டுணு ருத்திரனை யூன்றிப்
பிரித்தறிய லன்னியமா யிருக்கையாலே
பிரமனொடு விட்டுணு ருத்திரனை யூன்றிப்
பிரித்தறியிற் சத்துவமே யீன்றதாகும்
பிரமனொடு விட்டுணு ருத்திரனை யூன்றிப்
பிரித்தறியில் நீயறிவா யதுநீயல்ல
பிரமனொடு விட்டுணு ருத்திரனை யூன்றிப்
பிரித்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (64)

விராட்டாதி யவத்தையபி மானியீறாய்
வேறதனுன் முக்கியசட் குணங்களில்லை
விராட்டாதி யவத்தையபி மானி யீறாய்
வேறதனுற் பிரபுத்துவ வலியே யில்லை

விராட்டாதி யவத்தையபி மானி யிருய்
வேறதனு லட்டகுணங் களுமே யில்லை
விராட்டாதி யவத்தையபி மானி யிருய்
வேறதனு லுயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (65)

சிவ னீசுரன் ஜகத்திம் மூன்றுந்தான்
றேர்ந்தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே
சிவ னீசுரன் ஜகத்திம் மூன்றுந்தான் [ம்
தேர்ந்தறியின் முக்குணத்திற் செனித்ததாகு
சிவ னீசுரன் ஜகத்திம் மூன்றுந்தான்
றேர்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீயல்ல
சிவனீசுரன் ஜகத்திம் மூன்றுந்தான்
றேர்ந்தறிபு முயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (66)

சத்துவமொடுரச தமோகுணங் கண்மூன்றுஞ்
சார்ந்தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே
சத்துவமொடுரச் தமோகுணங் கண்மூன்றுஞ்
சூர்ந்தறியிற் பிரகிருதி யின்றதாகுஞ்
சத்துவமொடுரச தமோகுணங் கண்மூன்றுஞ்
சார்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீயல்ல

சத்துவமொடுரசதமோகுணங் கண்மூன் றுஞ்
சார்ந்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (67)

ஆதியாம் மூலப்பிர கிருதியைத்தா
னுபுங்கா லன்னியமா யிருக்கை யாலே
ஆதியாம் மூலப்பிர கிருதியைத்தா
னுபுங்கா லுன்னிடத்தே விவர்த்தமாகும்
ஆதியாம் மூலப்பிர கிருதியைத்தா
னுபுங்கால் நீயறிவா யதுநீயல்ல
ஆதியாம் மூலப்பிர கிருதியைத்தா
னய்ந்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங்காணே. (68)

ஆதியாம் மூலப்பிர கிருதியோடே
யானதிரி குணமகதத் துவமாங்காரம்
ஆதியாம் மாத்திரையும் பஞ்சபூத
மானசராசரமுதலாய் மற்றுமெல்லாம்
ஆதியாமப்பதனைத் தவிரவேறு
யானதிரை நுரை திவலை குமிழியில்லை
ஆதியாம் பிரமமா முன்னின்வேறு
யானவைக ளணுவுமில்லை யெல்லாநீயே. (69)

பழுதையா டகமதிலே செனித்ததான
பணிமகுட கேயூர குண்டலாதி
பழுதையா டகமதனைத் தவிரவேறோர்
பார்தனிலே யீதுபோற் செனியாநின்ற
பழுதிலறி வுண்மையா னந்தநித்த
பரிபூரணப் பிரமசொரூபந் தன்னிற்
பழுதுளவாஞ் சீவே சுரஜகத்தும்
பரிபூர ணப்பிரம மாகுந்தானே. (70)

நித்தியமேகம்பூரணம் பரமானந்தம்
நிமலகேவல பரதத்துவ சத்சார்த்தஞ்
சுத்தபரப் பிரமமவச் சின்னசீவ
சுயந்துரிய கூடத்த சாக்ஷிபோதஞ்
சத்திய சஞ்சலரகித நிட்பிரபஞ்சஞ்
சருவசமஞ்சாந்த சூக்குமமேமுத்தம்
புத்தநிதாநந்தத்துவ விபுவான்மாநீ
புத்திரனே நீயதுவா யாகுவாயே. (71)

நிர்க்குண னந்தபரப் பிரமநானே
நிருலேப ஜகசீவ பரமுநானே

நிர்த்தோட வப்பிரமேயனுமேநானே
நிருபத்திர வசரீரதானுநானே
நிர்ச்சம்பந்தனசலனனுவுநானே
நிரிந்திரிய வப்பிராண சிவனுநானே
நிர்ச்சீவ நிருவிகாரமுமேநானே
நிர்விடைய வகண்டமெலாம்நானேநானே.()

பரமானந்த தீபம் முற்றிற்று.

சிவானந்த போதம்.

மனிதரிலும் பறவையுண்டு விலங்குண்டு
கல்லுண்டு மரமுமுண்டு
மனிதரிலு நீர்வாழுஞ் சாதியுண்டு
அநேககுல மனிதருண்டு
மனிதரிலு மனிதருண்டு வானவரு
மனிதராய் வருவ துண்டு
மனிதரிலே பிறப்பறுக்க வந்ததே
அருமையென வகுத்தார் முன்னோர்.

முற்றிற்று.

ஆக்கையெனும் புழுக்குரம்பை
அணைந்தணையாப் பொருளை
அருளொளியைப் பராபரத்துக்
கப்புரமா மறிவை
நீக்கமற மயிர்முனைக்கு
மிடமறவெங் கெங்கு
நிறைந்துநின்ற முழுமுதலை
நினைவிலெழுஞ் சுடரைப்
பாக்கியங்[illegible] செய்த[illegible]க்கக்
த[illegible]கு[illegible]றகள் முடிக்[illegible]
[illegible]ழ[illegible]யார் தமக்குதவும்
ப[illegible]ந்துணர்கற் பகத்தை
வாக்குமன விகற்பத்தா
லளவுபடா வொன்றை
மாசற்ற வெறுவெளியை
மன[illegible]வளியி[illegible]ப்பாம்

59653
Q2:417
N49